

svátek **SVATÉ RODINY Ježíše, Marie a Josefa** (B)

*Není-li mezi 25. prosincem a 1. lednem neděle, slaví se svátek Svaté Rodiny 30. prosince;
a před evangeliem se čte jen jedno z obou uvedených čtení.*

1. čtení: Sir 3,3–7.14–17a (řec. 2–6.12–14)

Kdo se bojí Pána, ctí rodiče.

Čtení z knihy Sirachovcovy.

Pán chtěl, aby otec byl od dětí ctěn,
a potvrdil právo matky u potomstva.
Kdo ctí otce, usmiřuje své hříchy,
kdo si váží matky, jako by sbíral poklady.
Kdo ctí otce, dočká se radosti na vlastních dětech
a bude vyslyšen, když se modlí.

Kdo ctí otce, bude dlouho žít,
kdo poslouchá otce, občerstvuje svou matku.

Synu, ujmi se svého otce, když zestárne,
a netrap ho, dokud je živ.

Slábne-li mu rozum, ber na něj ohled
a nepohrdej jím, když ty jsi v plné síle.

Nezapomene se ti, žes měl soucit s otcem,
započítá se ti jako náhrada za tvé hříchy.

Žl 128,1–2.3.4–5

Odp.: Blaze každému, kdo se bojí Hospodina,
kdo kráčí po jeho cestách.

Blaze každému, kdo se bojí Hospodina,
kdo kráčí po jeho cestách.

Budeš jisti z výtěžku svých rukou,
bude ti blaze a dobře.

Tvá manželka bude jako plodná réva
uvnitř tvého domu.

Tvoji synové jako výhonky oliv
kolem tvého stolu.

Hle, tak bývá požehnán muž,
který se bojí Hospodina.

Ať ti Hospodin požehná ze Siónu,

abys viděl štěstí Jeruzaléma po všechny dny svého života.

2. čtení: Kol 3,12–21

Rodinný život v Pánu.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Kolosanům.

Bratři!

Jako od Boha vyvolení, svatí a milovaní projevujte navenek milosrdné srdce, dobrotu, pokoru, mírnost a trpělivost. Snášejte se a navzájem si odpouštějte, má-li kdo něco proti druhému. Pán odpustil vám, proto odpouštějte i vy. A nadto nade všechno mějte lásku, neboť ona je svorník dokonalosti.

Ať ve vašem srdci vládne Kristův pokoj: k němu jste byli povoláni v jednom těle. Buďte za to vděční. Kristova nauka ať je u vás ve své plné síle: moudře se navzájem poučujte a napomínejte. S vděčností zpívejte Bohu z celého srdce žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně. Cokoli mluvíte nebo konáte, všechno dělejte ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otcí.

Ženy, buďte svému muži podřízeny, jak se to sluší na křesťanky. Muži, mějte svou ženu rádi a nechovejte se k ní mrzoutsky. Děti, ve všem svoje rodiče poslouchajte, jak se to patří u křesťanů. Otcové, nedrážděte svoje děti, aby neztrácely odvalu.

Místo obou čtení a mezizpěvu se může použít následujících textů:

1. čtení: Gn 15,1–6; 21,1–3

Kdo vyjde z tvého lůna, ten bude po tobě dědit.

Čtení z první knihy Mojžíšovy.

Hospodin se obrátil na Abráma ve vidění těmito slovy: „Neboj se, Abráme, já jsem tvůj štít, tvá odměna je převeliká.“

Abrám řekl: „Pane, Hospodine, co mi dáš? Nemám děti, dědicem mého domu bude damašský Eliezer.“ Abrám pokračoval: „Nedal jsi mi potomka, bude po mně dědit jeden z lidí mého domu.“

Tu mu Hospodin řekl: „Ten po tobě dědit nebude; kdo však vyjde z tvého lůna, ten bude po tobě dědit.“

Vyvedl ho ven a pravil: „Pohlédni na nebe a spočítej hvězdy, můžeš-li je spočítat!“ – a dodal: „Tak čtené bude tvé potomstvo!“ Abrám Hospodinu uvěřil, a ten ho za to uznal za spravedlivého.

Hospodin navštívil Sáru, jak slíbil, a splnil Sáře dané slovo. Sára počala a porodila Abrahámovi v jeho stáří syna, jak to Bůh předpověděl. Abrahám dal svému narozenému synovi, kterého mu Sára porodila, jméno Izák.

Žl 105 (104),1–2.3–4.5–6.8–9

Odp.: Hospodin sám je náš Bůh, pamatuje věčně na svoji smlouvu.

Oslavujte Hospodina, vzývejte jeho jméno,
hlásejte mezi národy jeho díla.

Zpívejte mu, hřejte mu,
vypravujte o všech jeho divcích!

Honoste se jeho svatým jménem,
ze srdce ať se radují, kdo hledají Hospodina!

Uvažujte o Hospodinu a jeho moci,
hledejte stále jeho tvář!

Pamatujte na divy, které učinil,
na jeho zázraky a rozsudky jeho úst,
potomstvo Abraháma, jeho služebníka,
synové Jakuba, jeho vyvoleného!

Pamatuje věčně na svoji smlouvu,
na slib, který ustanovil pro tisíc pokolení,
na smlouvu, kterou sjednal s Abrahámem,
na svou přísahu Izákovi.

2. čtení: Žid 11,8.11–12.17–19

Abrahám, Sára a Izák věřili.

Čtení z listu Židům.

Bratři!

Protože Abrahám věřil, uposlechl Boží výzvy, aby se vystěhoval do země, kterou měl dostat v dědičné držení; vystěhoval se, ačkoli nevěděl, kam jde.

I neplodná Sára uvěřila, a proto dostala sílu stát se matkou, a to přes svůj pokročilý věk, protože se spolehla na toho, který ten slib dal. A tak z jednoho muže, a to už vetchého, vzešlo tolik potomků jako hvězd na nebi a jako písku na mořském břehu, který nikdo nespočítá.

Protože měl Abrahám víru, přinesl Izáka v oběť, když ho Bůh zkoušel. Svého jediného syna chtěl obětovat, třebaže mu bylo slíbeno: ‚Od Izáka budeš mít potomky.‘ On totiž uvažoval takto: Bůh má dost moci, aby vzkřísil třebaž i mrtvé. Proto také Izáka dostal nazpátek i jako předobraz.

Zpěv před evangeliem: Žid 1,1–2

Aleluja. Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil Bůh v minulosti k našim předkům skrze proroky. V této poslední době však promluvil k nám skrze svého Syna. Aleluja.

Evangelium: Lk 2,22–40

Dítě rostlo a sílilo, bylo plné moudrosti.

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Když nadešel čas očišťování podle Mojžíšova Zákona, přinesli Ježíše do Jeruzaléma, aby ho představili Pánu, jak je psáno v Zákoně Páně: ‚Všechno prvorozené mužského rodu ať je zasvěceno Pánu!‘ Přitom chtěli také podat oběť, jak je to nařízeno v Zákoně Páně: pár hrdliček nebo dvě holoubata.

Tehdy žil v Jeruzalémě jeden člověk, jmenoval se Simeon: byl to člověk spravedlivý a bohabojný, očekával potěšení Izraele a byl v něm Duch svatý. Od Ducha svatého mu bylo zjeveno, že neužítí smrt, dokud neuvidí Pánova Mesiáše.

Z vnuknutí Ducha přišel do chrámu, právě když rodiče přinesli dítě Ježíše, aby s ním vykonali, co bylo obvyklé podle Zákona. Vzal si ho do náručí a takto velebil Boha:

„Nyní můžeš, Pane, propustit svého služebníka
podle svého slova v pokoji,
neboť moje oči uviděly tvou spásu,
kterou jsi připravil pro všechny národy:
světlo k osvícení pohanům
a k slávě tvého izraelského lidu.“

Jeho otec i matka byli plni údivu nad slovy, která o něm slyšeli. Simeon jim požehnal a jeho matce Marii prohlásil: „On je ustanoven k pádu a k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se bude odporovat – i tvou vlastní duší pronikne meč – aby vyšlo najevo smýšlení mnoha srdcí.“

Také tam byla prorokyně Anna, dcera Fanuelova z Aserova kmene. Byla značně pokročilého věku: mladá se vdala a sedm roků žila v manželství, potom sama jako vdova – bylo jí už čtyřiaosmdesát let. Nevycházela z chrámu a sloužila Bohu posty a modlitbami ve dne v noci. Přišla tam právě v tu chvíli, velebila Boha a mluvila o tom dítěti všem, kdo očekávali vykoupení Jeruzaléma.

Když vykonali všechno podle Zákona Páně, vrátili se do Galileje do svého města Nazareta.

Dítě rostlo a sílilo, bylo plné moudrosti a milost Boží byla s ním.